

Dosarul nr. 1ra-1662/2021
1-18065806-01-1ra-19072021

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Sinenco Vasile, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Sinenco XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, locuitor al mun. XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.03.2017 - 12.06.2018 (prima instanță);
2. 18.07.2018 - 03.07.2019
27.03.2020-10.03.2021 (instanța de apel);
3. 02.10.2019 - 21.01.2020
19.07.2021 – 08.12.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 12 iunie 2018, procesul penal în privința lui Sinenco Vasile, învinuit în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, a fost încetat, deoarece a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de Consiliul mun. Bălți privind încasarea de la inculpat a sumei de 115.528,9 lei, a fost respinsă.

1.1. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Sinenco Vasile, deținând funcția de director al Întreprinderii Municipale „XXXXX”, numit în această funcție în baza Dispoziției primarului mun. XXXXX, prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal fiind persoană publică, căreia i s-au acordat prin numire anumite drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative de dispoziție, organizatorico-economice și de conducere executivă a autorității publice, exercitându-și atribuțiile de serviciu în conformitate cu prevederile Regulamentului-model al întreprinderii municipale aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 387 din 06.06.1994 și Statutul întreprinderii Municipale „XXXXX”, aprobat de către fondatorul - XXXXX prin Decizia XXXXX conform căreia, directorul întreprinderii conduce activitatea întreprinderii

și asigură funcționarea ei eficientă, asigură executarea deciziilor Fondatorului și ale Consiliului-Director, înaintează propuneri către Consiliul-Director și prezintă materialele ce țin de darea în arendă, locațiune, depunerea în gaj a bunurilor întreprinderii, iar fondatorul - XXXXX, la solicitarea întreprinderii, examinează materialele și eliberează autorizații privind darea în arendă, locațiune sau depunerea în gaj a bunurilor întreprinderii, ignorând astfel prevederile actelor normative indicate supra, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în lipsa cărorva Decizii ale Fondatorului sau ale Consiliului-Director al întreprinderii conduse, a încheiat la data de 01.11.2012 cu SRL „XXXXX”, contractul de locațiune nr. XXXXX, prin care agentului economic SRL „XXXXX”, i-au fost transmise în locațiune bunuri ce aparțin unității administrativ-teritoriale din mun. Bălți care se află doar în gestiunea economică a întreprinderii și anume, oficiul cu o suprafață totală de 35 m² și garajul cu o suprafață totală de 110 m², amplasate în mun. XXXXX, cu condiția achitării lunare a chiriei în mărime de 4021,28 lei și a serviciilor comunale, condiții prevăzute în pct.2.4 și respectiv pct. 3.5 ale contractului de locațiune XXXXX. Astfel, Întreprinderea Municipală „XXXXX” lunar achita serviciile comunale prestate de către furnizori întreprinderii SRL „XXXXX”, și pentru fiecare lună înainta spre plată locatarului facturi ce includeau plata de locațiune și serviciile comunale folosite. Ulterior, SRL „XXXXX”, neachitând întreprinderii municipale „XXXXX” plățile de locațiune și a serviciilor comunale folosite, înaintate în baza facturilor fiscale XXXXX din 30.06.2013, a acumulat o datorie în sumă totală de 115.528,9 lei. Prin astfel de acțiuni, depășindu-și în mod vădit atribuțiile sale de serviciu prin încheierea contractului de locațiune XXXXX, Sinenco V. a cauzat daune în proporții considerabile intereselor fondatorului - Consiliul municipal Bălți în sumă totală de 115.528,9 lei.

Acțiunile inculpatului Sinenco Vasile au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, ca *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procurorul în Oficiul Nord al Procuraturii Anticorupție, Diaconu Iulian, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Consiliul mun. Bălți în sumă de 115.528,9 lei.

Apelantul a invocat că, instanța de judecată cert a stabilit vinovăția inculpatului Sinenco V. în săvârșirea faptei infracționale prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal, soldată cu cauzarea prejudiciilor în mărime de 115.528,9 lei, iar inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiunea săvârșită, astfel încât acțiunea civilă înaintată urma a fi admisă.

Or, pretențiile născute din relațiile contractuale existente între aceste două persoane juridice, nu pot fi considerate, în cazul dat, ca prejudiciu constat și recunoscut a fi adus prin acțiunile inculpatului Sinenco V., deoarece în speță, inculpat este persoana fizică Sinenco V., dar nu persoanele juridice SRL „XXXXX”

și ÎM „XXXXX”, astfel încât, reieșind din prevederile procesual-penale, acțiunea civilă se înaintează doar față de inculpatul care a adus daună prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

3.1. În apelul declarat de către inculpatul Sinenco Vasile s-a solicitat casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal intentat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal să fie încetat, în legătură cu existența unor circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Apelantul a indicat că, respingând acțiunea civilă, instanța de fond, contrar prevederilor art. 210 Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat în privința bunurilor puse sub sechestru prin încheierea Judecătorei mun. Bălți din 02.03.2017. Totodată, instanța de fond a ignorat că acțiunea civilă inițiată în cadrul procesului penal, respectiv de către Consiliul mun. Bălți, a fost întemeiată pe faptul de cauzare a prejudiciului material intereselor publice și nu ale persoanelor juridice.

În consecință, a menționat că procesul penal urmează a fi încetat, în temeiul prevederilor art. 391 alin. (6) Cod de procedură penală, în legătură cu existența unor circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, avându-se în vedere în adoptarea la 27.06.2017 de către Curtea Constituțională a Hotărârii nr. 22, prin care sintagma „intereselor publice sau” din norma penală prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal a fost declarată neconstituțională.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 03 iulie 2019, apelul inculpatului a fost respins, ca nefondat; apelul procurorului a fost admis, casată sentința în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care s-a admis acțiunea civilă, cu dispunerea încasării de la inculpatul Sinenco Vasile în beneficiul Consiliului mun. Bălți a prejudiciului cauzat prin infracțiune în sumă de 115 528,9 lei.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a încetat procesul penal pe art. 328 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție. Or, prin faptele sale inculpatul a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice - XXXXX. Astfel, la 01.11.2012, ÎM „XXXXX” și SRL „XXXXX” au încheiat un contract de locațiune XXXXX, prin care agentului economic SRL „XXXXX” i-au fost transmise în locațiune bunuri ce aparțin unității administrativ - teritoriale din XXXXX, care se află doar în gestiunea economică a întreprinderii și anume, oficiul cu o suprafață totală de 35 m² și garajul cu o suprafață totală de 110 m², amplasate în mun. XXXXX, cu condiția achitării lunare a chiriei în mărime de 4021,28 lei și a serviciilor comunale, condiții prevăzute în pct. 2.4 și respectiv pct. 3.5 ale contractului de XXXXX.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Consiliul mun. Bălți, instanța de apel a considerat că urmează a fi admisă, deoarece a fost stabilită vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei infracționale prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal, soldată cu cauzarea prejudiciului în mărime de 115.528,9 lei, care nu a fost reparat.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Sinenco Vasile, prin care, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427

alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul, în argumentarea solicitărilor sale, a menționat că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor, nu a argumentat motivele admiterii sau respingerii probelor prezentate de către părți, nu a dat o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe în parte.

Concomitent, a indicat că instanța de apel a dispus admiterea apelului declarat de către procuror, ignorând faptul, că partea civilă, XXXXX, nu a contestat sentința, nu a pretins la existența unui prejudiciu material adus ÎM „XXXXX” în urma contractului de locațiune încheiat. Mai mult, prin procesul-verbal nr.2 din 02.04.2015, XXXXX a menționat lipsa căruiva prejudiciu material în acest caz. Contractul de XXXXX, încheiat între ÎM „XXXXX” și SRL „XXXXX”, a fost condiționat de faptul neutilizării bunurilor transmise în locațiune în procesul tehnologic al întreprinderii.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2020 a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpat, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs ordinar, prin decizia adoptată, a notat că instanțele de fond, la adoptarea hotărârilor nu au ținut cont de prevederile art. 384-397 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de fond nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate nu a respectat procedura de aplicare a prescripției tragerii la răspundere penală a persoanei inculpate, potrivit art. 60 Cod penal, nefiind clar, descriind fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, ce fel de sentință a fost pronunțată - de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, nereabilitare, sau de condamnare, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele ambilor categorii de hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc.

Totodată, instanța de recurs ordinar a reiterat că instanța de fond, nu și-a motivat în drept, sub nici o formă, soluția de admitere a acțiunii civile în principiu în raport cu pronunțarea unei sentințe de încetare a procesului penal. La fel, instanța de fond, adoptând sentința, a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul apărării.

Suplimentar, instanța de recurs ordinar a subliniat că instanța de fond nu a apreciat în niciun fel hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, nr. 2c-141/2015 din 06.10.2015, prin care s-a dispus încasarea de la SRL „XXXXX” în beneficiu ÎM „XXXXX” - datoria de 115 528,9 lei, dobânda de întârziere în mărime de 23 340,4 lei și taxa de stat în sumă de 4 166,08 lei, fiind confirmată, astfel, valabilitatea contractului de locațiune XXXXX, în raport cu circumstanța invocată în rechizitoriu că inculpatul: „...depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în lipsa cărorva Decizii ale Fondatorului sau ale Consiliului-Director al întreprinderii conduse, a încheiat la data de 01.11.2012 cu

SRL „XXXXX”, XXXXX, prin care agentului economic SRL „XXXXX”, i-au fost transmise în locațiune bunuri...”

Tot aici, instanța de recurs ordinar a enunțat că instanța de fond nu a judecat cauza în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, deoarece nu a înlăturat divergențele și neclaritățile indicate în rechizitoriu, inclusiv în aspectul legăturii de cauzalitate, că inculpatul: „ ***a încheiat la data de 01.11.2012 cu SRL „XXXXX”, contractul de locațiune nr. 01/11-2A din 01.11.2012, prin care agentului economic SRL „XXXXX”, i-au fost transmise în locațiune bunuri ..., cu condiția achitării lunare a chiriei în mărime de 4021,28 lei și a serviciilor comunale, condiții prevăzute în pct.2.4 și respectiv pct. 3.5 ale contractului de locațiune XXXXX. Astfel, Întreprinderea Municipală „XXXXX”, lunar achita serviciile comunale prestate de către furnizori întreprinderii SRL „XXXXX”, și pentru fiecare lună înainta spre plată locatarului facturi ce includeau plata de locațiune și serviciile comunale folosite. Ulterior, SRL „XXXXX”, neachitând întreprinderii municipale „XXXXX” plățile de locațiune și a serviciilor comunale folosite, înaintate în baza facturilor fiscale FB3204524 din 19.03.2013, B3204547 din 18.04.2013, FB3204576 din 31.05.2013 și FB4356944 din 30.06.2013, a acumulat o datorie în sumă totală de 115.528,9 lei. Prin astfel de acțiuni, depășindu-și în mod vădit atribuțiile sale de serviciu prin încheierea contractului de locațiune XXXXX din 01.11.2012, Sinenco V. a cauzat daune în proporții considerabile intereselor fondatorului - XXXXX în sumă totală de 115.528,9 lei”.***

Astfel, instanța de recurs ordinar a considerat că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Într-un alt aspect, instanța de recurs ordinar a susținut că instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate mai sus, repetându-le întocmai, nu a desființat total sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând, în latura penală, o sentință nemotivată și neîntemeiată legal. Or, nu a respectat procedura de aplicare a prescripției tragerii la răspundere penală a persoanei inculpate, enunțată supra, nefiind clar, fiind descrisă fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, ce fel de soluție a fost pronunțată - de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, nereabilitare, sau de condamnare, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele ambilor categorii de hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc; nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării; nu a judecat cauza în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, deoarece nu a înlăturat divergențele și neclaritățile indicate în rechizitoriu; nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul apărării și repetate în recursul ordinar, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Sinenco Vasile.

A fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sinenco Vasile a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, cu liberare de pedeapsă penală în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

A acțiunea civilă intentată de către Consiliul municipal Bălți a fost admisă, cu dispunerea încasării de la Sinenco Vasile în beneficiul Consiliului municipal Bălți a prejudiciului material în sumă de 115 528,9 lei.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

7.1. Instanța de apel, în cadrul ședinței de judecată, a verificat, suplimentar, probele conținute în materialele cauzei penale, și anume: raportul de autosesizare despre săvârșirea infracțiunii din 09.12.2014 în baza art. 327 alin. (1) lit. a) Cod penal și procesul-verbal privind consemnarea celor constatate privitor la infracțiunea depistată din 09.12.2014; adresarea către procurorul mun. Bălți, Tureac Viorel, de la cet. Gordaș Igor din 22.10.2013, unde invocă circumstanțe despre anumite ilegalități cu înscrisuri care au importanță la cererea depusă; copia contractului de concesiune nr.01 din 30.05.2012 încheiat între Primăria mun. Bălți și SRL „XXXXX”, în art.1 este precizat obiectul contractului, concesiunea serviciului de salubritate și curățare a teritoriului din mun. Bălți, cu anexele la contract; scrisoarea de expediere către Inspectoratul de Poliție Bălți și fotocopiile autentificate a documentelor justificative cu privire la pretinsele încălcări de la SRL „XXXXX” de la Primăria mun. Bălți din 13.12.2013; răspunsul la interpelare cu anexarea înscrisurilor a fotocopiilor documentelor ce au stat la baza încheierii contractului nr.58 din 16.04.2013 între Primăria mun. Bălți și SRL „XXXXX” cu anexe; actul de control al Inspectoratului Fiscal Bălți din 24.12.2013 nr.12-31/1076-8657 cu anexă; răspunsul la interpelarea Inspectoratului de Poliție Bălți de la Inspectoratul Fiscal Bălți din 13.01.2014 XXXXX; răspunsul eliberat de Primăria mun. Bălți către OUP al IP Bălți cu anexarea înscrisurilor solicitate din 08.08.2014 nr.P-03-19/2288; răspunsul de la Cancelaria de stat oficiul teritorial Bălți către OUP al IP Bălți cu anexarea înscrisurilor solicitate din 20.08.2014 nr.1303/04-640; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 05.11.2014 a raportului de specialitate a Direcției proprietate municipală și relații funciare la proiectul de Decizie a Consiliului municipal și a proiectului de decizie nr.3/45 din 25.04.2013; procesul-verbal și ordonanță de ridicare din 11.11.2014 a copiei deciziei nr.13/56 din 29.11.2012 a Consiliului mun Bălți și copia deciziei nr.12/34 din 25.10.2012 a Consiliului mun. Bălți de la cet. Sinenco Vasile administrator la ÎM „XXXXX” cu anexă; anexa la procesul-verbal și ordonanța de ridicare din 11.11.2014 a copiei deciziei nr.13/56 din 29.11.2012 a Consiliului mun. Bălți și copia deciziei nr.12/34 din 25.10.2012 a Consiliului mun. Bălți; ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 24.02.2015 a unor documente cu anexă; procesul-verbal de examinare a documentului din 03.04.2015 și anume a Registrului de evidență a contractelor a ÎM „DRCP Bălți” și anexa în copii a acestui registru; ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată a Consiliului mun. Bălți în persoana cet. Balan Vitalie din

19.05.2015 și ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant al părții vătămate a lui Balan Vitalie șeful Direcției juridice al Primăriei mun. Bălți din 19.05.2015; copia hotărîrii Judecătorei Bălți din 24.02.2014 privind anularea actului administrativ în procedura contenciosului administrativ; copia deciziei Curții de Apel Bălți din 01.07.2014; copia încheierii Curții Supreme de Justiție din 05.11.2014; copia încheierii Judecătorei Bălți din 17.12.2015; interpelarea și răspunsul organului de urmărire penală din 23.03.2016, conform căreia în perioadă anilor 2012-2015 SRL „XXXXX” nu a achitat la bugetul municipal Bălți plăți privind redevența conform condițiilor contractuale; procesul-verbal de examinare a documentului din 25.03.2016 a procesului-verbal nr.2 din 02.04.15 Consiliului mun. Bălți și deciziile ședinței Consiliului cu documentele anexate pentru anul 2015, cu anexe; răspunsul la interpelare de la SA „XXXXX” Bălți către OUP al IP Bălți din 12.08.2016 cu înscrisurile solicitate anexate, potrivit căruia SRL „XXXXX” Nord nu are careva datorii privind consumul de energie electrică către SA „XXXXX” Bălți către OUP al IP Bălți din 29.08.2016 cu înscrisurile solicitate anexate; răspunsul la interpelare de la ÎM Regia „Apă Canal Bălți” către OUP al IP Bălți din 24.08.2016 cu înscrisurile solicitate anexate potrivit căruia SRL „XXXXX” Nord nu are careva datorii către ÎM Regia „XXXXX”; interpelarea și răspunsul la interpelare de la ÎS „Camera Înregistrării de Stat” filiala Bălți către OUP al IP Bălți din 12.08.2016 cu înscrisurile solicitate anexate; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 22.10.16 a documentelor de la ÎM „XXXXX”, prin care au fost ridicate: contractul de locațiune, facturi fiscale, cerere de chemare în judecată, cu anexarea documentelor, inclusiv copia dispozitivului hotărîrii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06.10.2015 și copia hotărîrii Curții de Apel Chișinău din luna mai 2016 cu anexă; procesul-verbal de examinare a documentelor și ordonanță privind recunoaștere și atașare la dosar a mijloacelor materiale de probă și a corpurilor delictive din 22.10.2016; copia dispozițiilor primarului cu privire la numirea în funcție din 10.05.2011 și desfacerea contractului individual de muncă din 13.09.2016 cu cet. Sinenco Vasile; ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant legal a cet. Fediuc Valentin specialist principal al Direcției Juridice a Primăriei mun. Bălți din 09.01.2017; copia deciziei Consiliului mun. Bălți din 01.02.2017 nr.1/20 adresată în baza demersului CNA; cererea și ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a reprezentant legal al Consiliului mun. Bălți a cet. Fediuc Valentin specialist principal al Direcției Juridice a Primăriei mun. Bălți din 02.03.2017 (f.d.211-212, vol. III); extrasul de la Agenția relații funciare și cadastru privind bunurile imobile pe care le dispune Sinenco Vasile; încheierea Judecătorei Bălți din 02.03.2017 prin care a fost autorizată punerea sub sechestru a apartamentului amplasat în mun. Bălți str. Suceava 16 ap. 57 din proprietatea cet. Sinenco Vasile; procesul-verbal de sechestru din 03.03.2017 a apartamentului amplasat în mun. Bălți str. Suceava 16 ap.57 din proprietatea cet. Sinenco Vasile; ordonanța privind respingerea cererii apărătorului Alexandru Raciula și a învinuitului Sinenco Vasile din 03.03.2017 referitor la încetarea urmăririi penale; acțiunea civilă înaintată de către Consiliul mun. Bălți prin care solicită încasarea din contul lui Sinenco Vasile în beneficiul Consiliului mun. Bălți a sumei în mărime de 115528,9 lei paguba materială cauzată prin infracțiune; declarațiile reprezentantului Consiliului mun.

Bălți Fediuc Valentin din 19.06.2017, date în ședința instanței de fond, suplimentar verificate în ședința instanței de apel; înscrisurile prezentate de către reprezentantul Consiliul mun. Bălți Fediuc Valentin în cadrul instanței de judecată în instanța de fond; declarațiile martorului Odagiu Mariana din 27.11.2017, din 19.06.2017 date în ședința instanței de fond, suplimentar verificate în ședința instanței de apel; declarațiile martorului Galușca Nicolae din 27.11.2017 date în ședința instanței de fond, suplimentar verificate în ședința instanței de apel; declarațiile martorului Platon Alexandru din 27.11.2017, date în ședința instanței de fond, suplimentar verificate în ședința instanței de apel; declarațiile reprezentantului părții vătămate Fediuc Valentin din 30.11.2017, date în ședința instanței de fond, suplimentar verificate în ședința instanței de apel; declarațiile inculpatului Sinenco Vasile din 14.12.2017, date în ședința instanței de fond, suplimentar verificate în ședința instanței de apel.

Astfel, instanța de apel a indicat că instanța de fond, judecând cauza penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Sinenco Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Suplimentar, instanța de apel a invocat că instanțele de fond au reținut că prin Hotărârea Curții Constituționale nr.22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art.328 al.(1) Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din al.(1) art.328 Cod penal.

La originea acestei cauze s-a aflat excepția de neconstituționalitate a textului: „dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice” din alineatul (1) al articolului nominalizat.

În această din urmă cauză, instanța constituțională a declarat neconstituțional textul: „intereselor publice sau” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal, de altfel aceiași sintagmă fiind declarată neconstituțională și prin Hotărârea nr.33 din 07.12.2017, la care s-a referit instanța de fond.

Respectiv, având în vedere că, învinuirea înaintată lui Sinenco Vasile în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, care prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate intereselor publice, iar sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională, instanța de apel a notat că, instanța de fond corect a exclus din învinuirea adusă inculpatului sintagma „intereselor publice sau”.

Totodată, instanța de apel a remarcat că instanța de fond deși a evidențiat că sintagma „intereselor publice sau” a fost declarată neconstituțională, însă acest fapt nu poate duce la încetarea procesului penal din alte circumstanțe, după cum a solicitat inculpatul și partea apărării, deoarece în cadrul judecării cauzei s-a stabilit că inculpatul Sinenco Vasile a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, Consiliul municipal Bălți, fapt care a și determinat instanța de fond să nu dispună, în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct.6)

Cod de procedură penală, încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire, după cum a solicitat partea apărării.

Anume din aceste considerente, instanța de apel a considerat absolut nefondată solicitarea invocată de către inculpatul Sinenco Vasile în apelul declarat, referitor la încetarea procesului penal în temeiul art.391 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Or, instanța de apel a considerat că statuările instanței de fond în privința vinovăției lui Sinenco Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin. (1) Cod penal, sunt juste, legale și întemeiate.

La caz, s-a confirmat indubitabil prin probatoriu administrat la dosar, care a fost supus unei cercetări minuțioase atât de prima instanță, cât și de cea din apel, că Sinenco Vasile a comis infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Pe cale de consecință, instanța de apel a reiterat că, motivarea pe care instanța de fond a formulat-o privitor la criticele părții apărării pe capătul de acuzare imputat lui Sinenco Vasile în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, o acceptă și pentru a evita repetări inutile, o însușește.

Totodată, instanța de apel, în corespundere cu art. 60 alin. (1) Cod penal, art.332 alin. (5), art. 389 alin. (1), (4) pct. 3), (6), art. 395 alin. (1) pct. 2), 3) Cod de procedură penală, a indicat că infracțiunea prevăzută de art.328 alin. (1) Cod penal, a fost comisă de către Sinenco Vasile la data de 01.11.2012, astfel, din momentul comiterii până în prezent au trecut mai mult de 5 ani. Așadar, deși inculpatul a solicitat încetarea procesului în legătură cu existența unor circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală și nu a solicitat încetarea procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție, instanța de apel a reținut că Sinenco Vasile, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, urmează a fi liberat de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție și astfel, în sensul dat, cu adoptarea unei noi hotărâri.

Subsidiar, instanța de apel a constatat că Consiliul municipal Bălți la data de 06.06.2017 a intentat acțiune civilă împotriva inculpatului Sinenco Vasile, prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului Sinenco Vasile în beneficiul Consiliului municipal Bălți a prejudiciului în mărime de 115 528,9 lei cauzat în urma infracțiunii (f.d.43-44 vol.IV).

Materialele cauzei au atestat, că prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, XXXXX din 06.10.2015, s-a dispus încasarea de la SRL „XXXXX” în beneficiu ÎM „XXXXX”: - datoria în mărime de 115 528,9 lei; - dobânda de întârziere în mărime de 23 340,4 lei; - taxa de stat în mărime 4 166,08 lei. Hotărârea dată a devenit irevocabilă și executorie la 06.11.2015, fiind eliberat și un titlu executoriu în acest sens (f.d.147-148, vol.III).

Prin hotărârea enunțată a fost confirmată valabilitatea contractului de locațiune nr.01/11-2A din 01.11.2012, încheiat de către Sinenco Vasile cu SRL „XXXXX”, prin care au fost transmise agentului economic în locațiune bunuri, cu condiția achitării lunare a chiriei și a serviciilor comunale. Astfel, Întreprinderea municipală „XXXXX”, lunar achita serviciile comunale prestate de către furnizori întreprinderii SRL „XXXXX” și pentru fiecare lună înainta spre plată locatarului facturi ce

includeau plata de locațiune și serviciile comunale folosite. Ulterior, SRL „XXXXX” nu a achitat plata de locațiune și serviciile comunale folosite ÎM „XXXXX”, acumulînd datoria de 115 528,9 lei.

Așadar, instanța de apel a statuat că prin aceste acțiuni, Sinenco Vasile, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiile sale de serviciu acordate prin lege, în lipsa unui acord sau cărorva decizii ale fondatorului – Consiliului municipal Bălți, prin încheierea contractului de locațiune XXXXX din 01.11.2012, a cauzat daune în proporții considerabile intereselor fondatorului - Consiliului municipal Bălți în sumă totală de 115 528,9 lei.

Astfel, instanța de apel a indicat că prin hotărîrea nominalizată s-au încasat pretențiile înaintate de ÎM „XXXXX” către SRL „XXXXX”, ce derivă din relațiile contractuale existente între respectivele persoane juridice, și nicidecum nu poate fi considerat ca prejudiciu adus de către inculpatul Sinenco Vasile Consiliului municipal Bălți, dat fiind că în speță inculpatul Sinenco Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 al.(1) Cod penal, iar reieșind din prevederile procesual-penale, acțiunea civilă se înaintează doar față de inculpatul care a adus daună prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

La fel, instanța de apel a atestat că prima instanță la adoptarea sentinței, deși a reținut în partea descriptivă a sentinței în fapta criminală considerată ca fiind dovedită și cauzarea prejudiciului material în valoare de 115528,9 lei de către inculpatul Siunenco Vasile, în final, eronat a concluzionat de a respinge acțiunea civilă.

Avînd în vedere, că s-a stabilit cu certitudine faptul, că suma prejudiciului material cauzat de către inculpat constituie 115 528,9 lei, instanța de apel a considerat necesar de a admite acțiunea civilă și de a încasa de la Sinenco Vasile în beneficiul Consiliului municipal Bălți – 115 528,9 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Concomitent, instanța de apel a notat că nu poate fi admisă solicitarea din apelul declarat de către inculpatului Sinenco Vasile referitor la anularea măsurilor de asigurare dispuse prin încheierea Judecătoriei Bălți, Sediul Central, din 02.03.2017, prin care s-a dispus autorizarea punerii sub sechestru a apartamentului amplasat în mun. XXXXX, din proprietatea lui Sinenco Vasile, valoarea estimată a căruia constituie suma de 185 444 lei, din motiv că în speță s-a constatat cu certitudine faptul, că prin acțiunile sale inculpatul Sinenco Vasile a cauzat Consiliului municipal Bălți prejudiciul material în sumă de 115 528,9 lei, pentru asigurarea reparării acțiunii civile, astfel, urmează a fi menținute măsurile asigurătorii impuse prin încheierea Judecătoriei Bălți Central din 02.03.2017.

8. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel din 10 martie 2021 este contestată cu recurs ordinar de către inculpatul Sinenco Vasile, prin care, invocîndu-se temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, se solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care procesul penal intentat în privința lui Sinenco Vasile să fie încetat, iar acțiunea civilă intentată în cadrul procesului penal de către Consiliul mun. Bălți, să fie respinsă, cu anularea măsurilor asigurătorii, din următoarele considerente:

- instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor, nu a argumentat motivele admiterii sau respingerii probelor prezentate de către părți, nu a dat o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe în parte.

Astfel, instanța de apel a enumerat doar probele invocate de către partea acuzării, ignorând să dea apreciere probelor prezentate de către partea apărării, concluzionând, în mod general și abstract, că „s-a confirmat indubitabil prin probatoriul administrat la dosar, care a fost supus unei cercetări minuțioase atât de prima instanță, cât și de cea din apel, că Sinenco Vasile a comis infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în circumstanțele descrise în rechizitoriu”;

- conform contractului de concesiune a serviciului de salubritate XXXXX (vol.1, f.d.49-54 și vol.2, f.d.130-135), deciziei Consiliului mun.Bălți nr.03/20 din 25.04.2013 (vol.2, f.d.107), procesului - verbal nr.2 din 02.04.2015 a ședinței Consiliului mun.Bălți (vol.3, f.d.42-47), este dovedit faptul că încheierea contractului de locațiune cu SRL „XXXXX” s-a înfăptuit la indicația Primăriei mun. Bălți, iar careva prejudiciu nu se identifică;

- Întreprinderea Municipală „XXXXX”, a cărui director a fost inculpatul, se afla la autogestiune financiară, iar bunurile transmise în locațiune nu erau utilizate în procesul tehnologic de activitate a întreprinderii. Aceste probe și circumstanțe de fapt au fost și sunt ignorate în continuare de către instanța de apel, fiind în mod neîntemeiat constatată vinovăția inculpatului și în mod abuziv, încasat de la acesta din urmă suma de 115 528,9 lei pentru un presupus prejudiciu material;

- instanța de apel a dispus admiterea apelului declarat de către procuror, ignorând faptul, că partea civilă, Consiliul municipal Bălți, nu a contestat sentința, nu a pretins la existența unui prejudiciu material adus întreprinderii Municipale „XXXXX” în urma contractului de locațiune încheiat. Mai mult, prin procesul-verbal nr.2 din 02.04.2015 (vol.3 f.d.42-47), Consiliul municipal Bălți a menționat lipsa căruiva prejudiciu material în acest caz și faptul încheierii contractului la indicația Primăriei mun.Bălți. Or, absența formală a unui acord scris din partea fondatorului cu privire la încheierea și semnarea contractului de locațiune menționat nu poate fi imputată inculpatului;

- în procesul admiterii apelului declarat de către procuror, instanța de apel a făcut trimitere la normele conținute în art.219 alin. (1), (2) pct. 1), art. 221 alin. (2), 225 alin. (1) Cod de procedură penală, fără a lua în considerație, că acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal nu a fost depusă de către procuror, iar titularul acesteia, partea civilă, Consiliul mun. Bălți, nu a mai susținut-o;

- instanța de apel a dat o interpretare greșită circumstanțelor de fapt întrunite în acest caz, ignorând lipsa în genere a prejudiciului material. Contractul de locațiune nr.01/II-2A din 01.11.2012, încheiat între întreprinderea Municipală „XXXXX” și SRL „XXXXX”, a fost condiționat de faptul neutilizării bunurilor transmise în locațiune în procesul tehnologic al întreprinderii. În derularea contractului s-a format o restanță la plata serviciilor furnizate în sumă de 115528,9 lei. Inculpatul, în virtutea funcției sale a intervenit în vederea stingerii acestei datorii prin inițierea unei acțiuni civile, admise integral prin hotărârea judecătorească Centru din 06.10.2015 (vol.3, f.d.147), prin care s-a încasat și o dobândă de întârziere de 23340,4 lei. În consecință, Consiliul municipal Bălți nu a suferit vreo pagubă în acest sens și careva probe în

susținerea acțiunii civile privind natura și întinderea prejudiciului material suferit nu a adus.

Mai mult, nici instanța de fond, nici instanța de apel nu au dorit să analizeze care este natura dobânzii de întârziere în mărime de 23 340,4 lei, care a fost încasată prin aceeași hotărâre, și cu care ar fi urmat să fie diminuat prejudiciul material pretins;

- prezentarea sumei de 115 528,9 lei, rezultată din neonorarea obligațiilor contractuale, drept prejudiciu material, s-a realizat prin aprecierea reprezentanților organului de urmărire penală, nu printr-o concluzie de specialitate și a fost asimilată inițial de către Consiliul municipal Bălți, fără a exista vreo probă în acest sens. Mai mult, această datorie a fost încasată în beneficiul întreprinderii municipale printr-o hotărâre judecătorească, or, printre condițiile existenței prejudiciului este și caracterul cert al acestuia, condiție lipsă în acest caz.

9. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, a argumentat că instanța de apel, judecând cauza, și-a motivat corect soluția, bazându-se pe cumulul de probe administrate la cauza penală, ceea ce denotă faptul că instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei penale, și, corespunzător, corect a stabilit vinovăția inculpatului Sinenco Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în temeiul expirării termenului de prescripție, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârii instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de către inculpat și de către procuror, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de către inculpatul Sinenco Vasile precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în propriul apel, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că inculpatul a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat. Mai mult, în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

Subsidiar, instanța de recurs ordinar subliniază că unele argumente invocate în recursul ordinar declarat de către inculpat nu și-au găsit reflectarea în apelul declarat de către inculpat, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că „Temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel”.

În continuarea expunerilor sale, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Subsecvent, reieșind din argumentele invocate în recursul ordinar declarat de către inculpatul Sinenco Vasile, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal. Mai mult, inculpatul deși susține că *instanța de apel*

a enumerat doar probele invocate de către partea acuzării, ignorând să dea apreciere probelor prezentate de către partea apărării, nu indică expres asupra căror probe ale părții apărării instanța de apel nu s-a expus, fapt ce ar facilita claritatea expunerilor sale. Or, instanța de apel a examinat toate probele din dosar, fiind menționate la pct. 7.1. al prezentei decizii, și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Sinenco Vasile, după cum susține ultimul, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către recurent, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza deciziei instanței de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la alegațiile recurentului, precum că *conform contractului de concesiune a serviciului de salubritate XXXXX (vol.1, f.d.49-54 și vol.2, f.d.130-135), deciziei Consiliului XXXXX din 25.04.2013 (vol.2, f.d.107), procesului verbal nr.2 din 02.04.2015 a ședinței Consiliului mun.Bălți (vol.3, f.d.42-47), este dovedit faptul că încheierea contractului de locațiune cu SRL „XXXXX” s-a*

înfăptuit la indicația Primăriei mun. Bălți, iar careva prejudiciu nu se identifică, Colegiul penal reiterează că acestea vin în contradicție cu declarațiile reprezentantului părții vătămate, Fediuc Valentin, care fiind interogat în cadrul urmăririi penale, a menționat că „în baza Deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 7/10 din 27.07.2016, a fost aprobată procura eliberată pe numele său prin care i-au fost acordate drepturile de a reprezenta Consiliul mun. Bălți în toate instanțele de drept, inclusiv penale. În calitate de reprezentant al Consiliului municipal Bălți a declarat că, în rezultatul încheierii abuzive și în lipsa cărorva decizii sau dispoziții oficiale, adoptate în acest scop de către administrația publică locală din mun. Bălți de către directorul Î.M. „XXXXX”, Sinenco Vasile a contractului de locațiune nr. XXXXX din 01.11.2012 cu SRL „XXXXX” asupra bunurilor din str. XXXXX, ce aparțin unității administrativ-teritoriale din mun. Bălți, Consiliului municipal Bălți i-a fost adus un prejudiciu considerabil. Acesta din considerantul că, în baza acestui contract SRL „XXXXX” a acumulat o datorie irecuperabilă față de Î.M. „XXXXX” în sumă de 164 819, 62 lei, care include pe lângă plata de locațiune și sumele neachitate pentru serviciile comunale prestate locatarului de către furnizori, care, de asemenea au fost achitate din contul întreprinderii municipale” (f.d.21, Vol. IV), aceste declarații au fost menținute de către reprezentantul părții vătămate, Fediuc Valentin, și în instanța de apel (f.d.96, Vol. IV), apoi de către reprezentantul părții vătămate, Leahu Oleg (f.d.181, Vol. IV).

Totodată, recurentul consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, însă Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care inculpatul Sinenco Vasile a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum susține inculpatul, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului privind existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță, inculpatul Sinenco Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, instanța de apel, subliniind în acest sens, că *„soluția instanței de fond în partea constatării vinovăției lui Sinenco Vasile în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, este corectă”*. Astfel, inculpatul Sinenco Vasile, prin încheierea contractului de locațiune XXXXX din 01.11.2012 cu SRL „XXXXX” asupra bunurilor din str. XXXXX, a depășit în mod vădit atribuțiile sale de serviciu, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor fondatorului - Consiliul municipal Bălți, în sumă totală de 115.528,9 lei. Or, dreptul de a încheia astfel de contract de locațiune cu SRL „XXXXX” asupra bunurilor din str. XXXXX îi aparținea doar Consiliului municipal Bălți.

Referitor la argumentul invocat de recurent, precum că *instanța de apel a dispus admiterea apelului declarat de către procuror, ignorând faptul că partea civilă, Consiliul municipal Bălți, nu a contestat sentința, nu a pretins la existența unui prejudiciu material adus întreprinderii Municipale „XXXXX” în urma contractului de locațiune încheiat. Mai mult, prin procesul-verbal nr.2 din 02.04.2015 (vol.3 f.d.42-47), Consiliul municipal Bălți a menționat lipsa căruiva prejudiciu material în acest caz și faptul încheierii contractului la indicația Primăriei mun.Bălți. Or, absența formală a unui acord scris din partea fondatorului cu privire la încheierea și semnarea contractului de locațiune menționat nu poate fi imputată inculpatului*, Colegiul penal constată că prin încheierea Judecătoriei mun. Bălți din 17 decembrie 2015 au fost anulate ordonanțele procurorului Diaconu Iulian din 16.06.2015 și ordonanța de respingere a plîngerii adoptată de procurorul ierarhic superior Gvajuc S. din 19.10.2015, cu obligarea procurorului de a efectua în cadrul procesului penal un control suplimentar asupra faptelor sesizate de Gordaș Igor în plîngerea de bază (f.d. 19-20, Vol. III), iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2018 s-a dispus reluarea urmăririi penale pe cauza nr. 2014041701 (f.d. 28-32, Vol. III).

La fel, instanța de recurs ordinar statuează că Consiliul municipal Bălți, reprezentat de către Fediuc Valentin, la data de 06 iunie 2017 a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea din contul cet. Sinenco Vasile în beneficiul Consiliului mun. Bălți a sumei de 115528,9 lei, ca pagubă materială cazată în urma infracțiunii (f.d. 43-44, Vol. IV). Mai mult, în cadrul susținerilor verbale, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 18 noiembrie 2020, reprezentantul părții vătămate Consiliul municipal Bălți, Leahu Oleg, a declarat că *„solicită admiterea acțiunii civile înaintată de Consiliul municipal Bălți, cu respingerea apelului inculpatului”* (f.d. 56, Vol. V).

Subsecvent, deși inculpatul Sinenco Vasile invocă, că în virtutea funcției sale a intervenit în vederea stingerii acestei datorii prin inițierea unei acțiuni civile, admise integral prin hotărârea Judecătoriei Centru din 06.10.2015 (vol.3, f.d.147),

prin care s-a încasat și o dobândă de întârziere de 23340,4 lei, astfel, Consiliul municipal Bălți nu a suferit vreo pagubă în acest sens, Colegiul penal notează că instanța de apel, în decizia sa din 10 martie 2021 (f.d.79-81, Vol. V) s-a expus detaliat asupra acestui aspect, concluzionând corect că prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Centru din 06.10.2015 s-au încasat pretențiile înaintate de ÎM „XXXXX” către SRL „XXXXX”, ce derivă din relațiile contractuale existente între respectivele persoane juridice, și nicidecum nu poate fi considerat ca prejudiciu adus de către inculpatul Sinenco Vasile Consiliului municipal Bălți, dat fiind că în speță inculpatul Sinenco Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, iar reieșind din prevederile procesual-penale, acțiunea civilă se înaintează doar față de inculpatul care a adus daună prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Mai mult, la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar dovedi executarea hotărârii nominalizate, deși la data de 06 octombrie 2015 a fost emis titlu executoriu (f.d.148, Vol. III).

Astfel, Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, la judecarea apelurilor a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a constatat corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Sinenco Vasile, astfel corect concluzionând că în acțiunile ultimului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 7., 7.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Sinenco Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Sinenco XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 ianuarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie